

IFAU

Institutet för arbetsmarknads- och
utbildningspolitisk utvärdering

Arbetspraktik

– en utvärdering och en jämförelse med arbetsmarknadsutbildning

Anders Forslund
Linus Liljeberg
Leah von Trott zu Solz

RAPPORT 2013:4

Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering (IFAU) är ett forskningsinstitut under Arbetsmarknadsdepartementet med säte i Uppsala. IFAU ska främja, stödja och genomföra vetenskapliga utvärderingar. Uppdraget omfattar: effekter av arbetsmarknads- och utbildningspolitik, arbetsmarknadens funktionssätt och arbetsmarknadseffekter av socialförsäkringen. IFAU ska även sprida sina resultat så att de blir tillgängliga för olika intressenter i Sverige och utomlands.

IFAU delar även ut forskningsbidrag till projekt som rör forskning inom dess verksamhetsområden. Forskningsbidragen delas ut en gång per år och sista dag för ansökan är den 1 oktober. Eftersom forskarna vid IFAU till övervägande del är nationalekonomer, ser vi gärna att forskare från andra discipliner ansöker om forskningsbidrag.

IFAU leds av en generaldirektör. Vid institutet finns ett vetenskapligt råd bestående av en ordförande, institutets chef och fem andra ledamöter. Det vetenskapliga rådet har bl.a. som uppgift att lämna förslag till beslut vid beviljandet av forskningsbidrag. Till institutet är även en referensgrupp knuten där arbetsgivar- och arbetstagsarsidan samt berörda departement och myndigheter finns representerade.

Rapporterna finns även i tryckt format. Du kan beställa de tryckta rapporterna via telefon eller mejl. Se nedanstående kontaktinformation.

Postadress: Box 513, 751 20 Uppsala
Besöksadress: Kyrkogårdsgatan 6, Uppsala
Telefon: 018-471 70 70
Fax: 018-471 70 71
ifau@ifau.uu.se
www.ifau.se

IFAU har som policy att en uppsats, innan den publiceras i rapportserien, ska seminariebehandlas vid IFAU och minst ett annat akademiskt forum samt granskas av en extern och en intern disputerad forskare. Uppsatsen behöver dock inte ha genomgått sedvanlig granskning inför publicering i vetenskaplig tidskrift. Syftet med rapportserien är att ge den ekonomiska politiken och den ekonomisk-politiska diskussionen ett kunskapsunderlag.

Arbetspraktik – en utvärdering och en jämförelse med arbetsmarknadsutbildning^{*}

av

Anders Forslund^{*}, Linus Liljeberg[▲] och Leah von Trott zu Solz[†]

2013-02-19

Sammanfattning

Vi har skattat effekter av arbetspraktik för dem som gick in i programmet mellan 1999 och 2006. I genomsnitt hade programmet en positiv men måttlig effekt för deltagarna – den genomsnittliga förväntade tiden till arbete för de arbetslösa minskade med drygt sex procent över en knappt tvåårig uppföljningshorisont från tidpunkten för programstart. Vidare medförde deltagandet höjda framtida arbetsinkomster och minskad andel med försörjningsstöd. När vi jämför arbetspraktik med arbetsmarknadsutbildning får vi det paradoxala resultatet att de som gick in i arbetspraktik skulle ha haft större utbyte av arbetsmarknadsutbildning medan deltagarna i arbetsmarknadsutbildning skulle ha haft lika stor nytta av båda programmen. En överflyttning av deltagare mellan programmen skulle därför ha varit mer effektiv i genomsnitt.

^{*} Författarna tackar seminariedeltagare vid IFAU och Arbetsförmedlingen samt Matz Dahlberg, Marie Gartell och Olof Åslund för värdefulla synpunkter.

[▲] E-post: anders.forslund@ifau.uu.se

[▲] E-post: linus.liljeberg@ifau.uu.se

[†] E-post: leah.von.trott.zu.solz@gmail.com

Innehållsförteckning

1	Inledning	3
2	Studiens uppläggning	4
3	Resultat	10
3.1	Resultat för samtliga matchade deltagare	10
3.2	Olika effekter för olika grupper av deltagare och typer av praktik?	16
3.3	(Hur) varierar effekterna med tid i arbetslöshet innan programstart?	18
3.4	En jämförelse mellan arbetspraktik och arbetsmarknadsutbildning	19
4	Avslutande kommentarer	26
	Referenser	28

1 Inledning

Arbetspraktik (AP) är ett arbetsmarknadspolitiskt program som syftar till att förbättra arbetslösas arbetsmarknadsläge genom yrkeslivserfarenhet och arbetsgivarkontakter. För närvarande är programmet en av de fyra huvudtyperna av insatser för svenska arbetslösa.³ Deltagarna utför arbetsuppgifter på vanliga arbetsplatser, men är inte anställda. I stället får deltagarna aktivitetsstöd motsvarande vad de skulle få från a-kassan. Programmet varar normalt i högst sex månader. De direkta kostnaderna för programmet, dvs. kostnaderna utöver aktivitetsstödet, är låga. I den mån deltagarna under pågående praktik söker arbete mindre intensivt än som öppet arbetslösa kommer programmet emellertid sannolikt att minska flödet från arbetslöshet till jobb under programmet (en s.k. inlåsningsseffekt). För att programmet ska bidra till att deltagarna hittar ett arbete snabbare måste därför programmet ha en positiv effekt på flödet till jobb efter avslutat program, en behandlingseffekt, som uppväger inlåsningsseffekten.

Arbetspraktik kan hjälpa arbetslösa på flera sätt. För det första kan praktik vara ett sätt att förvärva användbara färdigheter genom "learning by doing" och därmed göra den arbetslöse mer anställningsbar. För det andra kan praktik förbättra den arbetslösas sociala kontaktnät. Eftersom en stor andel av alla lediga platser tillsätts med hjälp av informella nätverk är detta en potentiellt värdefull kanal, särskilt för arbetslösa med dåliga sociala nätverk. För det tredje kan praktiken ge deltagaren en möjlighet att visa en potentiell arbetsgivare att han/hon är tillräckligt produktiv trots att han/hon är arbetslös. Mot bakgrund av dessa olika kanaler är det rimligt att förutsäga att många olika typer av deltagare kan ha nytta av programmet.

Arbetspraktik under olika namn, med olika utformning och med olika målgrupper har varit en del av den svenska arbetsmarknadspolitiken sedan 1980-talet, men har inte utvärderats många gånger (Calmfors m.fl., 2004; Forslund & Vikström, 2011). Det nuvarande programmet har bara utvärderats i ett litet antal studier. Resultaten i utvärderingar av Arbetsförmedlingen (Arbetsförmedlingen, 2012; Nilsson, 2008) tyder på att andra program i dessa studier i allmänhet har haft bättre resultat i termer av övergång till arbete, men också att arbetspraktik har varit en snabbare väg till arbete än fortsatt arbetssökande i öppen arbetslöshet under de flesta år som studerats. Enligt Arbetsförmedlingen (2012), som använder metoder som liknar dem i vår studie, så var arbetspraktikens effekt på övergång till arbete försumbar under

³ De tre andra är arbetsmarknadsutbildning, subventionerade anställningar samt intensifierad förmedlingsverksamhet (såsom jobbcoaching).

åren 1999 t.o.m. 2001 för att sedan sakta bli bättre mellan 2002 och 2009. Resultaten i Riksrevisionen (2010) tyder på att andra program var snabbare än arbetspraktik som en väg till arbete. Slutligen fann Forslund m.fl. (2011) att arbetsmarknadsutbildning hade en större effekt än arbetspraktik på den förväntade tiden till arbete, och att detta mönster var mer uttalat i låg- än i högkonjunktur.

Huvudsyftet med denna rapport är att utvärdera arbetspraktik genom att skatta programmets genomsnittliga effekter över en längre period (1999–2006). Vi skattar också årliga resultat för samma period. Om dessa skattningar ger vid handen att effekterna varierade mycket under denna period, så påkallar det försiktighet med att använda skattade effekter som en uppskattning av effekterna av förändringar i programvolymerna.

Vi skattar också effekter för grupper av deltagare med olika observerade egenskaper, som ålder, kön, utbildningsnivå, födelseregion och arbetslöshets-historia. I samma anda presenterar vi också skattningar för effekterna av att göra sin praktik i olika sektorer av ekonomin och i olika yrken. Sådana skattningar skulle kunna ge viss vägledning om vem som ska få vad och när insatserna ska sättas in.

Ur ett arbetsmarknadspolitiskt perspektiv är det ofta lika relevant att ställa frågan ”vilket program?” som att ställa frågan om en arbetslös alls ska ges en insats i form av ett program. Denna fråga diskuterar vi genom en jämförelse mellan effekterna av arbetspraktik och arbetsmarknadsutbildning.

2 Studiens uppläggning

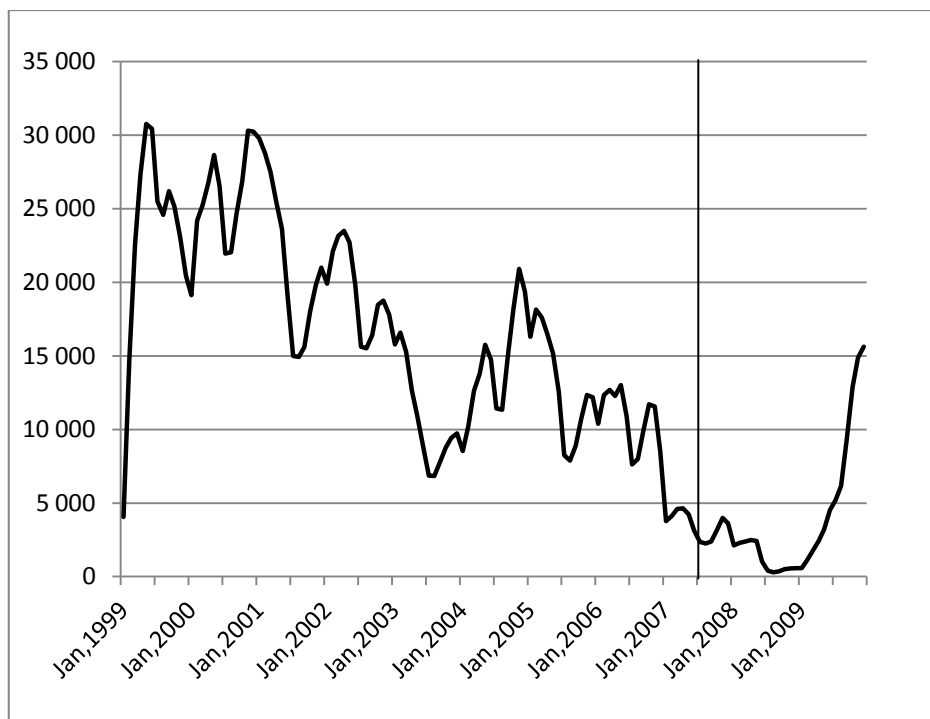
Utvärdering av ett arbetsmarknadspolitiskt program innebär att man försöker fastställa hur arbetsmarknadsutfall för dem som deltog påverkades av deltagandet, vilket i sin tur innebär en jämförelse mellan hur det faktiskt gick och hur det skulle ha gått för samma personer i frånvaro av programdeltagandet. Eftersom vi aldrig kan ta reda på hur det skulle ha gått för deltagarna om de inte hade deltagit genom att observera dem, måste vi jämföra deltagarna med någon annan lämplig grupp som inte gick in i programmet. För att gruppen ska vara ”lämplig” bör den sålunda bestå av personer som liknar gruppen av deltagare i alla avseenden som har betydelse för hur det skulle ha gått för deltagarna som icke-deltagare. Ett sätt att åstadkomma detta är genom slump – om det är slumpmässigt vem som deltar och vem som inte gör det så kommer deltagarna och icke-deltagarna i genomsnitt att ha samma egenskaper. Därför kan man skatta de genomsnittliga effekterna om programplatserna fördelas slumpmässigt.

Platserna i arbetspraktik är dock inte slumpmässigt fördelade. Den metod vi utnyttjar i den här studien är att vi jämför utfallet för deltagarna med en grupp som inte deltog, men som har observerade egenskaper som så långt det är möjligt liknar deltagarnas. Jämförbara arbetssökande som inte deltagit i arbetspraktik finner vi genom s.k. matchning. Mer precist använder vi den form av matchning som föreslogs av Fredriksson & Johansson (2008). Det som är speciellt för deras version av matchning är att vi också matchar på tid i arbetslöshet innan programstart. Detta innebär att vi jämför varje deltagare med en icke-deltagare som hade varit arbetslös lika länge som deltagaren men inte gick in i programmet och som i övrigt hade egenskaper som liknade deltagarens. Detta förfarande innebär att vi kan ta hänsyn till egenskaper som vi inte kan observera men som spelar roll för möjligheterna att få ett jobb – detta fångas upp av tiden i arbetslöshet innan programstart.⁴

Den grupp vi studerar är inte hela gruppen deltagare. Vi begränsar oss till deltagare mellan 20 och 60 år gamla som gick in i arbetspraktik under perioden januari 1999–december 2006. Vidare måste arbetspraktik vara det första programmet i den pågående arbetslöshetsperioden. Denna arbetslöshetsperiod ska dessutom ha föregåtts av en minst 180 dagar lång period utan registrerad arbetslöshet vid Arbetsförmedlingen. Dessa begränsningar innebär att vi fångar effekten av arbetspraktik och inte något annat program. Vi studerar också bara dem som deltar minst 30 dagar i programmet och jämför bara med dem som är arbetslösa i minst 30 dagar efter ”den behandlades” programstart. Anledningen till detta är att en person som lämnar programmet inom 30 dagar inte rimligen gör detta som ett resultat av deltagandet och en jämförelseperson som går till arbete inom 30 dagar kan ha varit medveten om detta vid tidpunkten för programstart och denna medvetenhet kan ha påverkat personens beteende även före programstart. Proceduren ger oss 109 902 programperioder fördelade på 105 815 personer.

De data vi använder kommer från IFAU-databasen. Huvuddelen av informationen kommer från Arbetsförmedlingens register, där vi hämtar detaljerad information om arbetslöshet och programdeltagande om samtliga individer som sökt arbete via Arbetsförmedlingen sedan augusti 1991. De data vi utnyttjar slutar 7 april 2011. Vi hämtar också årlig information om arbetsinkomster, a-kassa, försörjningsstöd, civilstånd, utbildningsnivå, födelseland och antal barn från databasen LOUISE, som administreras av SCB.

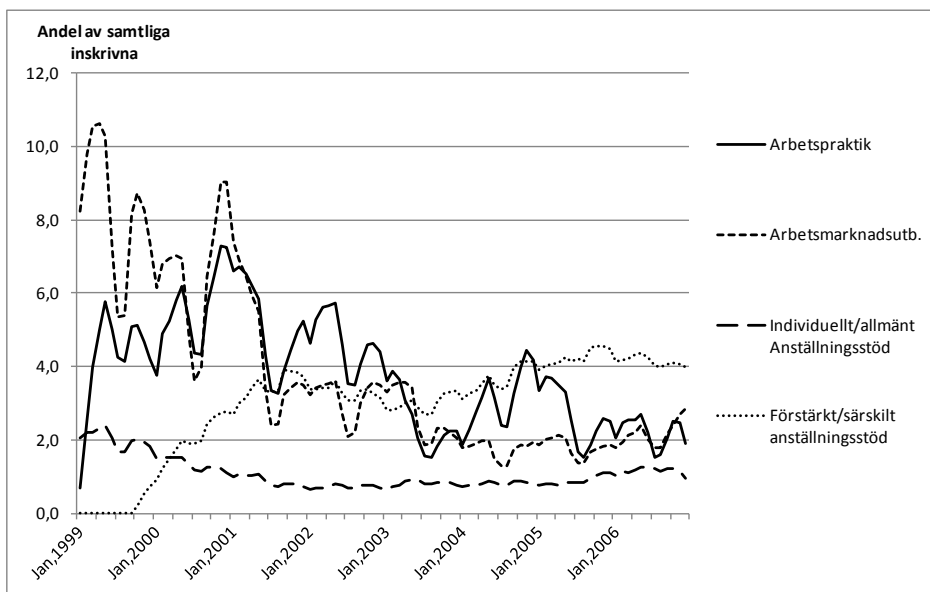
⁴ Det exakta tillvägagångssättet beskrivs i Forslund m.fl. (2013). Det är väl känt att matchning ställer stora krav på att vi faktiskt kan observera det som är relevant både för sannolikheten att delta i programmet och för individens arbetsmarknadsutfall.

Figur 1: Antalet deltagare i arbetspraktik 1999–2009

Not: Figur 1 visar antalet programdeltagare mellan 1999 och 2009. Den vertikala linjen visar när Jobb- och utvecklingsgarantin startade. Från den tidpunkten är data inte jämförbara eftersom deltagare arbetspraktik i jobb- och utvecklingsgarantin inte räknas.

Antalet deltagare i arbetspraktik varierar påtagligt under perioden 1999-2006, men uppvisar en tydligt nedåtgående trend; antalet deltagare år 2006 är ungefärligen hälften så stort som antalet deltagare år 1999, se Figur 1. Detta mönster är också tydligt när vi ser till andelen av de registrerade arbetslösa som går i arbetspraktik, se Figur 2. Antalet deltagare i arbetsmarknadsutbildning, som vi jämför med arbetspraktiken, uppvisar ett liknande mönster med färre deltagare över tid, se Figur 2.

Figur 2 Andelen av alla registrerade arbetslösa i olika program 1999–2006

För att konstruera gruppen av potentiella jämförelsepersoner väljer vi dem som den 15:de varje månad är registrerade vid förmedlingen som öppet arbetslösa och som inte har deltagit i något program under den pågående arbetslöshetsperioden. För dessa blir den 15:de den konstruerade "programstartsdagen". Detta ger oss 9 599 293 arbetslöshetsperioder för 1 367 650 personer. Ur denna grupp väljs sedan jämförelseperioder ut på det sätt som beskrevs översiktligt ovan.

I Tabell 1 visar vi beskrivande statistik över alla arbetslösa, alla deltagare i arbetspraktik och deltagare och jämförelsepersoner efter matchning. De variabler vi visar är de som används i matchningen.

Tabell 1 Deskriptiv statistik för arbetslösa, samtliga deltagare (stocksampling mars och oktober) i arbetspraktik, matchade deltagare och jämförelsepersoner

Variabel	Samtliga inskrivna	Samtliga perioder med arbetspraktik	Matchade delt i arbetspraktik	Jämförelse-grupp
# Tidigare inskrivningsdagar totalt	823,7	919,8	964,1	965,1
# Inskrivningsdagar i perioden vid programstart	461,4	514,1	158,7	158,2
# Dagar sedan senaste perioden	503,0	385,4	745,6	746,0
# Tidigare program	1,9	2,4	2,4	2,4
# Tidigare subventionerade arbete	0,1	0,1	0,1	0,1
Ålder	39,1	38,8	34,9	35,0
Inkomst 100-tals kr, år t-2 från programstart	744,3	578,2	741,9	740,0
Inkomst 100-tals kr, år t-1 från programstart	671,1	448,2	682,6	684,0
Andel, procent				
Andel män	45,6	46,2	51,1	51,1
Gymnasial utbildning	49,0	53,2	54,7	54,5
Eftergymnasial utb, högst 2 år	4,8	4,4	5,4	5,4
Eftergymnasial utb minst 3 år	15,0	12,9	16,7	16,7
Forskarutbildning	0,4	0,3	0,3	0,3
Arbetshandikappad	14,7	14,3	9,5	9,6
Interlokalt sökande	18,4	23,0	20,4	20,4
Har ersättning från A-kassa	80,3	87,3	86,6	86,7
Söker jobb på heltid	93,8	95,4	96,0	96,0
Gift	33,2	32,4	30,0	30,0
Gift/reg partner/sambo m barn	39,6	39,7	40,2	40,3
Hemmavarande barn <18 år	35,3	35,9	43,8	44,0
Nordiskt födelseland (ej Sverige)	3,5	3,4	2,6	2,6
Utomnordiskt födelseland	21,8	21,0	21,0	21,0
A-kassa, år t-2 från programstart	42,9	55,5	43,6	43,6
A-kassa, år t-1 från programstart	50,6	66,3	55,0	55,0
Försörjningsstöd, år t-2 från programstart	20,5	20,6	20,8	21,1
Försörjningsstöd, år t-1 från programstart	20,8	20,6	19,5	19,7
5 766				
Antal observationer	182	476 727	82 584	82 584

Om vi jämför alla deltagare i arbetspraktik med samtliga registrerade arbetslösa ser deltagarna ut att ha egenskaper som tyder på att de har en svagare än genomsnittlig ställning på arbetsmarknaden: de är lägre utbildade, har fler tidigare dagar som registrerade vid Arbetsförmedlingen och lägre tidigare inkomster. Den matchade gruppen av deltagare (knappt 83 000 av de knappt 110 000 deltagare som uppfyllde våra urvalskriterier) uppvisar bara måttliga skillnader jämfört med samtliga deltagare. De mest framträdande skillnaderna är att de matchade deltagarna är yngre, har högre tidigare inkomster och (per konstruktion) kortare pågående arbetslöshetsperioder och fler dagar sedan den närmast föregående arbetslöshetsperioden. Sammantaget ser vi inga starka skäl för att tro att våra resultat skulle vara en dålig uppskattning av effekterna för hela gruppen av deltagare.

I Tabell 2 visar vi några mått på hur länge deltagarna befann sig i arbetspraktik respektive arbetsmarknadsutbildning. Tabellen visar att perioder med arbetspraktik i genomsnitt varade ungefär tre månader, medan perioder med arbetsmarknadsutbildning var betydligt längre, omkring fyra och en halv månader. Vi förväntar oss därför att arbetsmarknadsutbildningens inlåsnings-effekter ska vara större.

Tabell 2 Antal matchade deltagare och vistelsetider i arbetspraktik och arbetsmarknadsutbildning (AMU)

	Arbetspraktik	AMU
# Samtliga programperioder, 1999–2006	524 341	354 570
Genomsnittligt antal dagar i program, samtliga perioder, 1999–2006	96	139
Median, antal dagar i program, samtliga perioder, 1999–2006	62	108
# Antal matchade deltagare, 1999–2006	82 584	
Genomsnittligt antal dagar i program, matchade deltagare, 1999–2006	87	
Median, antal dagar i program, matchade deltagare, 1999–2006	59	
# Antal matchade deltagare arbetspraktik vs. AMU	94 703	94 703
Genomsnittligt antal dagar i program, matchade deltagare, arbetspraktik vs. AMU, 1999–2006	88	144
Median, antal dagar i program, matchade deltagare arbetspraktik vs. AMU, 1999–2006	60	113
# Antal matchade deltagare, AMU vs. arbetspraktik, 1999–2006	72 364	72 364
Genomsnittligt antal dagar i program, matchade deltagare, AMU vs. arbetspraktik, 1999–2006	97	144
Median, antal dagar i program, matchade deltagare AMU vs. arbetspraktik, 1999–2006	69	112

3 Resultat

I det här avsnittet presenterar vi våra resultat. Presentationen har följande struktur: Först visar vi resultat för samtliga (matchade) deltagare. För det andra visar vi resultat för olika delgrupper av deltagare.⁵ För det tredje presenterar vi resultat för deltagare med praktik i olika sektorer och yrken. Slutligen visar vi resultaten av att jämföra arbetspraktik med arbetsmarknadsutbildning. Vi redovisar alla skattningar utan standardfel. Vissa standardfel går inte att beräkna exakt, men i de sammanhang där standardfel kan beräknas är situationen denna: om det finns en synlig skillnad mellan deltagare och icke-deltagare (vilket innebär att skillnaden är ekonomiskt relevant) så är denna skillnad också statistiskt signifikant.

3.1 Resultat för samtliga matchade deltagare

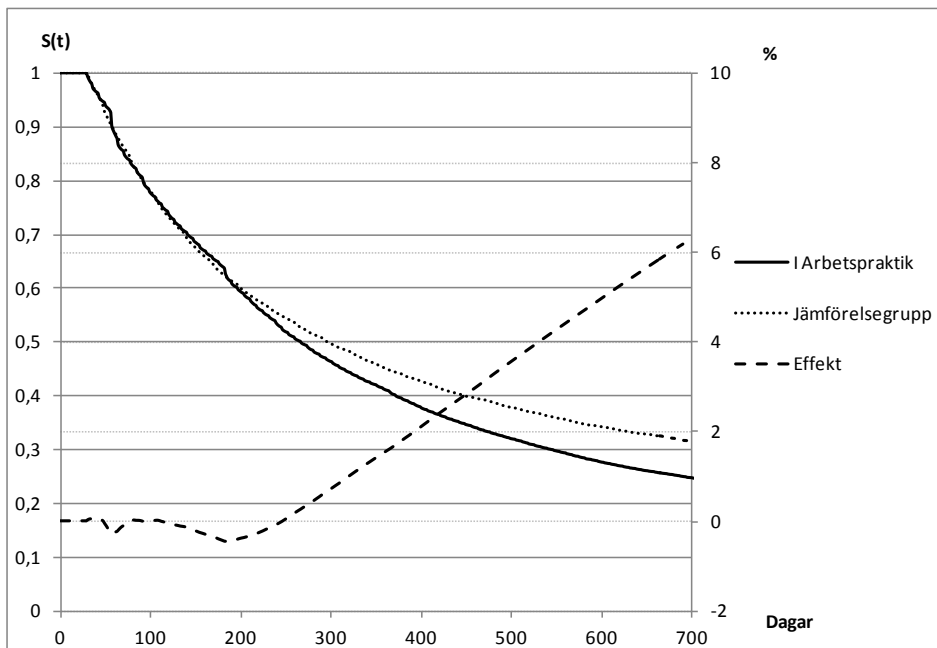
3.1.1 Tid till arbete

Vi visar först hur deltagandet påverkar den tid det tar att hitta ett arbete. Vi gör detta genom att jämföra med dem som fortsätter att söka arbete som öppet arbetslösa.⁶

I Figur 3 visar vi Kaplan-Meier-skattningar av överlevnadskurvor för deltagare och icke-deltagare. Vi följer personerna under 700 dagar efter programstart, vilket innebär att vi skattar effekter för en uppföljningsperiod på knappt två år.

⁵ Notera att när vi presenterar resultat för olika grupper, så är matchningen gjord inom respektive grupp. Detta innebär att effekten för samtliga deltagare inte kommer att vara genomsnittet av effekter för de olika grupperna.

⁶ Vi har också jämfört arbetspraktik med att få ta del av ett genomsnitt av alla andra insatser som jämförelsepersonerna kan få ta del av. Resultaten är tämligen lika, så vi redovisar här enbart skattningar av effekten av att delta i arbetspraktik jämfört med att söka arbete som öppet arbetslös.

Figur 3 Skattade överlevnadskurvor för deltagare och jämförelsepersoner samt skattad effekt på tid till arbete 1999–2006. Censurering av jämförelsepersoner vid inträde i något arbetsmarknadspolitiskt program

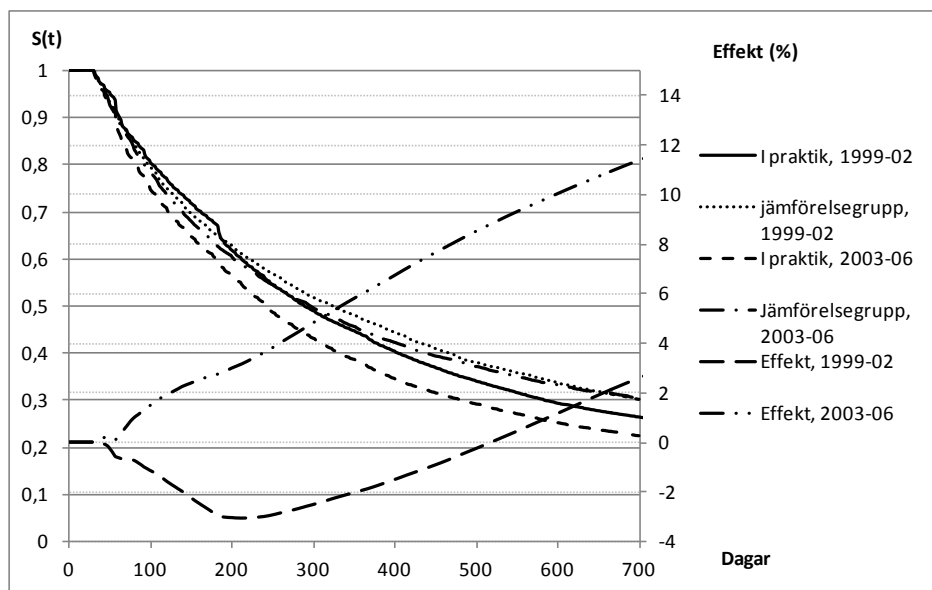
I en given tidpunkt är avståndet mellan överlevnadskurvorna ett mått på den kumulerade skillnaden i andelen som har gått till arbete bland deltagarna jämfört med bland jämförelsepersonerna. Under en inledande period (knappt 80 dagar) går flödet till arbete marginellt snabbare för jämförelsepersonerna. Detta är förväntat – deltagarna kommer i mindre utsträckning än jämförelsepersonerna att söka arbete och kommer därför att lämna arbetslösheten i en lägre takt. Detta är den inläsningseffekt av program som vi tidigare redogjorde för. Inläsningseffekten är om något både liten och kort; ca 10 dagar kortare än programmets genomsnittliga längd. Efter perioden med inläsning lämnar deltagarna arbetslösheten för arbete i en högre takt än jämförelsepersonerna. Den naturliga tolkningen av detta är att programmet har en positiv ”behandlingseffekt”. Denna behandlingseffekt består över hela vår uppföljningsperiod.

För att få ett samlat mått på effekten av deltagandet som tar hänsyn både till inläsnings- och behandlingseffekter summerar vi differenserna mellan överlevnadskurvorna. Detta ger oss ett mått på programmets effekt på den förväntade tiden till arbete. Vi mäter denna effekt på den högra axeln i Figur 3.

Mätt på detta sätt är programmets effekt att det förkortar den förväntade tiden till arbete med drygt sex procent med en 700 dagars uppföljningshorisont.

3.1.1.1 (Hur) varierar effekterna över tid?

I Figur 4 visar vi de skattade effekterna för åren 1999–2002 och 2003–06.⁷ Det allmänna mönstret med initial inlåsning och en därpå följande positiv behandlingseffekt som mer än kompenserar den tidiga inlåsningen är mest uttalat i den senare delperioden; vi har en positiv effekt i båda delperioderna, men effekten under den senare delperioden är mycket större: drygt 11 % jämfört med knappt 3 %. Vi kan bara spekulera om orsakerna till denna skillnad. En möjlighet är att den kraftiga nedgången i antalet deltagare, om effekterna var heterogena, gick hand i hand med en selektion in i programmet av personer som drog stor nytta av deltagandet. En förklaring i samma anda skulle vara att arbetsförmedlarna kunde åstadkomma bättre matchningar mellan deltagare och praktikanordnare med färre deltagare.

Figur 4 Skattade överlevnadskurvor för deltagare och jämförelsepersoner 1999–2002 och 2003–06. Censurering av jämförelsepersoner vid inträde i något arbetsmarknadspolitiskt program

⁷ Vi har skattat årliga effekter. Mönstren i de årliga effekterna liknar mönstren i Figur 4 i den bemärkelsen att skattningarna för vart och ett av åren 1999–2002 ligger i närheten av genomsnittet för dessa år och motsvarande gäller för åren 2003–06.

3.1.1.2 *Personer som lämnar förmedlingen utan känd orsak*

En inte försumbar andel av deltagarna (9 %) och jämförelsepersonerna (14 %) lämnar arbetsförmedlingen utan känd orsak ("kontakt upphört"). Andelen är så stor att det spelar en betydande roll för resultaten vart dessa personer tar vägen. Denna fråga har tidigare undersökts i ett antal studier, och resultaten tyder på att omkring hälften av dem som lämnar förmedlingen utan känd orsak går till ett arbete. Om vi antar att 50 % av både deltagare och jämförelsepersoner med koden "kontakt upphört" faktiskt har gått till arbete minskar den skattade effekten med två års uppföljningshorisont från 6 % till omkring noll sett över hela perioden 1999–2006. För perioden 2003–2006 sjunker effekten från drygt 11 % till knappt 7 %.

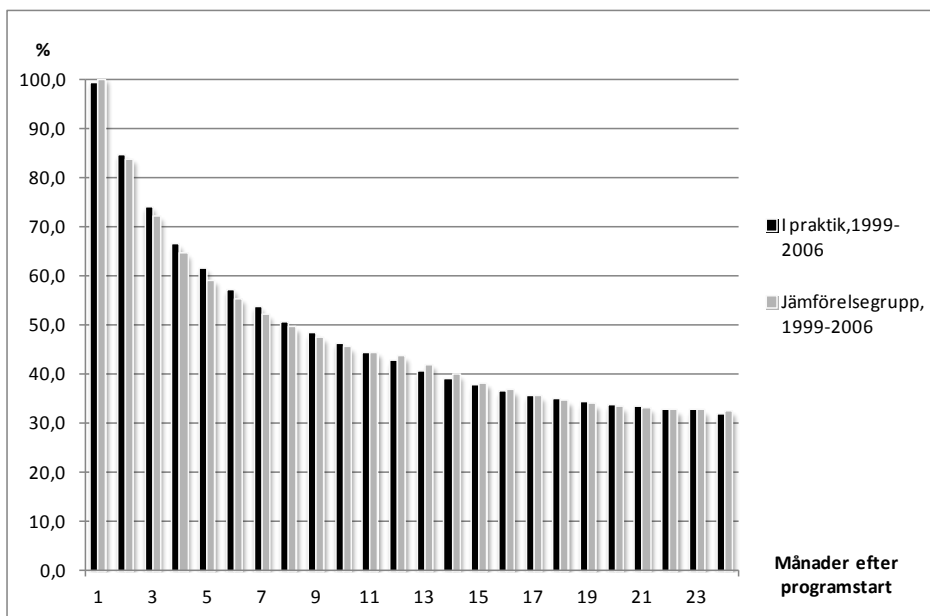
Som en känslighetsanalys, som rimligen ger oss en undre gräns för programmets effekter, har vi också skattat effekten och antagit att 50 % av jämförelsepersonerna och inga av deltagarna med koden "kontakt upphört" gått till arbete.⁸ Då blir den skattade effekten för hela perioden negativ. Bakom detta genomsnitt döljer sig en relativt stor negativ effekt under den första delperioden och en mindre positiv effekt under den andra delperioden.

Vi ser alltså att resultaten är känsliga för hur vi behandlar dem som lämnat förmedlingen utan känd destination. Vi ser dock att effekten under den senare delperioden är positiv även under ett antagande som rimligen ger en undre gräns för programeffekten.

3.1.2 **Effekter på andra utfall än tid till arbete**

Tid till arbete är ett naturligt utfall att studera när det gäller effekterna av ett arbetsmarknadspolitiskt program. Det finns emellertid andra intressanta utfall. Ett sådant är andelen arbetslösa som är registrerade vid Arbetsförmedlingen vid olika tidpunkter efter programstart. Detta utfall fångar inte bara upp flödet till arbete, utan också andra flöden ut ur arbetslöshet (t.ex. till studier) liksom eventuella återflöden från arbete till arbetslöshet.

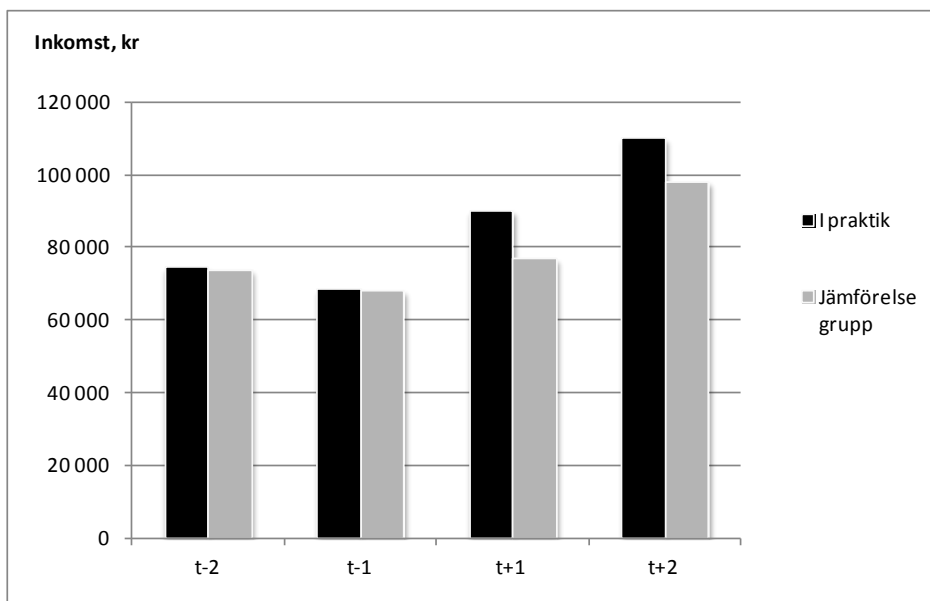
⁸ Man kan mycket väl tänka sig att förmedlingen har bättre kontroll på programdeltagarna, särskilt när det gäller att de går till arbete, än på övriga och att därför andelen som gått till arbete med koden "kontakt upphört" är större bland jämförelsepersonerna än bland deltagarna. Vi har emellertid inga empiriska belägg för att så skulle vara fallet. En färsk studie (Gartell m.fl., 2012) visar tvärtom att 43 % av såväl deltagare som jämförbara personer som lämnade förmedlingen utan känd orsak var i arbete ett år efter programstart.

Figur 5 Andelen inskrivna deltagare och jämförelsepersoner vid olika tidpunkter (månader) efter programstart, 1999–2006

I Figur 5 visar vi andelar av deltagare och jämförelsepersoner som är registrerade vid förmedlingen vid olika tidpunkter efter programstart. Upp till ett knappt år efter programstart är deltagarna inskrivna vid förmedlingen i större utsträckning än jämförelsepersonerna. Därefter varierar andelen inskrivna utan något tydligt mönster. En jämförelse med resultaten för tid till arbete visar att detta betyder att deltagarna under året som följer efter programstart antingen går tillbaka till arbetslöshet snabbare eller att jämförelsepersonerna i större utsträckning än deltagarna går till andra destinationer än arbete. Vi har redan noterat att jämförelsepersonerna går till "kontakt upphört" i större utsträckning. Vi kan också se i data att jämförelsepersonerna i större utsträckning går till studier. Slutligen ser vi också att deltagarna i större utsträckning går till tillfälliga anställningar eller timanställningar.

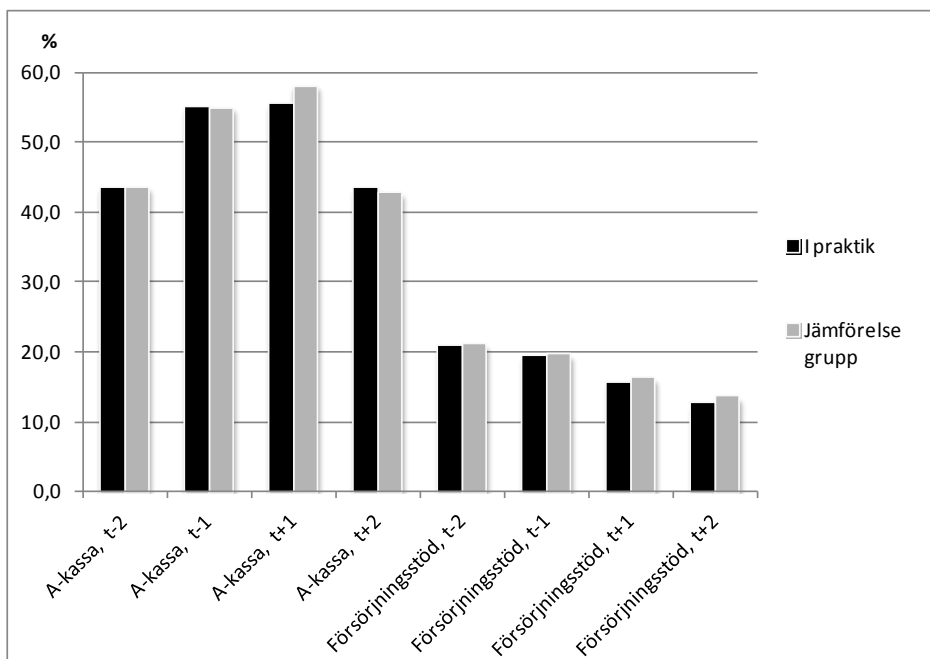
Ett annat intressant utfall är arbetsinkomster, som fångar upp både sysselsättning och lön. I Figur 6 visar vi årsarbetsinkomster före och efter programstart för deltagare och jämförelsegrupp. Som synes är grupperna lika åren före programstart, medan deltagarna har påtagligt högre (mer än 10 %) inkomster de två följande åren. Arbetspraktiken har alltså en signifikant positiv effekt på deltagarnas arbetsinkomster ett och två år efter programstart.

Figur 6 Årsarbetsinkomst före och efter programstart för deltagare och jämförelsepersoner, 1999–2006

I Figur 6 visar vi slutligen andel med försörjningsstöd och ersättning från a-kassan före och efter programstart. Här är resultaten mer blandade. När det gäller försörjningsstöd ser vi en tydlig effekt – två år efter programstart är effekten av arbetspraktik på försörjningsstöd en reduktion med 0,6 procentenheter eller 4 %.⁹ När det gäller ersättning från a-kassan beror effektens riktning på om vi ser på situationen ett eller två år efter programstart.

⁹ Siffran resulterar om vi subtraherar minskningen i socialbidragstagande bland jämförelsepersonerna från socialbidragstagandeminskningen bland deltagarna.

Figur 7 Andel med försörjningsstöd och ersättning från a-kassa bland deltagare och jämförelsepersoner före och efter programstart 1999–2006

Om vi summerar vad vi ser när det gäller samtliga deltagare, så ser vi att deltagarna går till arbete snabbare samtidigt som de i större utsträckning är kvar i Arbetsförmedlingens register. Det senare tycks inte i första hand återspegla att deltagarna går till ”dåliga arbeten” och återvänder till arbetslöshet – deltagandet medför högre framtida inkomster och ett minskad beroende av försörjningsstöd. Slutligen ser vi att resultaten var bättre under den senare delen av den studerade perioden (2003–06) än de första åren (1999–2002).¹⁰

3.2 Olika effekter för olika grupper av deltagare och typer av praktik?

Vi har sett att effekterna av arbetspraktik tycks variera påtagligt mellan olika år. Effekterna skulle också kunna vara olika för olika grupper av deltagare eller olika typer av praktik. Vi har skattat effekterna för ett antal brett definierade grupper av deltagare liksom för praktik i olika yrken (SSYK 1-sifferkoder) och i olika sektorer (SNI 1-sifferkoder).

I Tabell 3 presenterar vi skattade effekter för deltagargrupper som är olika i ett antal observerade dimensioner.

¹⁰ Vi har bara visat resultat för tid till arbete, men ett liknande mönster finns också i övriga utfall.

Tabell 3 Skattade effekter för olika grupper av deltagare

Grupp	1999–2006	1999–2002	2003–2006
Samtliga	6,3	2,6	11,4
N	82 584	46 612	35 972
Kvinnor	6,8	4,2	11,2
N	42 126	24 183	17 943
Män	3,7	-2,2	10,7
N	40 381	22 380	18 001
Utomnordiskt födda	6,7	0,5	13,8
N	17 328	9 854	7 474
Arbetshandikapp	6,0	3,3	10,0
N	7 886	4 741	3 145
20–24 år	9,4	5,0	13,5
N	11 954	6 228	5 726
25–49 år	5,4	-0,8	13,0
N	57 444	32 963	24 481
50–60 år	-0,9	-6,8	6,9
N	8 957	5 172	3 785
Grundskola	7,3	1,6	14,2
N	18 931	11 532	7 399
Gymnasium	5,4	-1,6	14,2
N	45 211	27 027	18 148
Eftergymnasial utbildning	5,5	-6,6	13,5
N	18 508	8 104	10 404

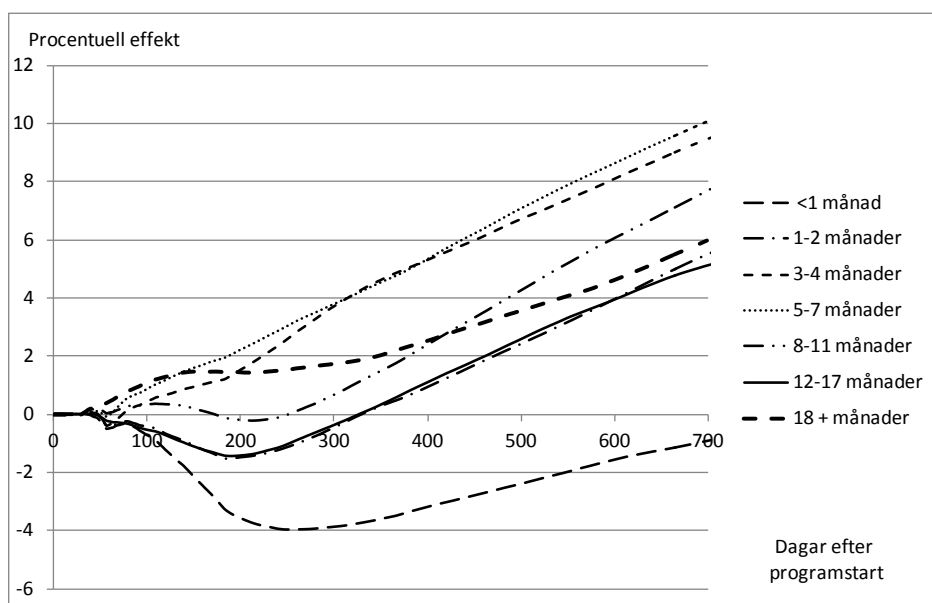
Först kan vi notera att det allmänna mönstret att effekterna tenderar att förbättras under de senare åren går igen för var och en av de grupper vi studerar. För vissa grupper är effekten faktiskt negativ åren 1999–2002. För det andra ser vi att vissa grupper tycks ha dragit betydligt mer nytta av programmet än genomsnittligt (kvinnor och deltagare med mer än gymnasieutbildning) medan andra grupper haft ett betydligt mindre utbyte (arbetshandikappade och, särskilt, deltagare som var minst 50 år gamla). Dessa mönster låter sig inte tolkas på något enkelt sätt i termer av någon av de tänkbara mekanismer vi berörde i inledningen.

Vi har också skattat effekter för praktik i olika sektorer och yrken. Den period som studeras är kortare (2001–06) och antalet deltagare är ganska litet i några celler, så man kan vara orolig för hur matchningen har fungerat. Dessutom är vårt antagande om att vi kan observera allt som är viktigt både för deltagande och utfall mycket starkare än i vår övriga analys – notera att vi inte bara antar att de saker vi observerar styr om man går in i ett program eller inte, vi antar också att vi vet tillräckligt på en mycket mer detaljerad yrkes- och branschnivå.

De skattade effekterna innebär stor variation mellan olika branscher (-3,4–31,1 %) liksom mellan olika yrken (-4,4–24,1 %). Vi har svårt att på ett enkelt sätt förstå de skattade mönstren – den viktigaste lärdomen är sannolikt att effekterna kan variera påtagligt mellan olika typer av praktik.

3.3 (Hur) varierar effekterna med tid i arbetslöshet innan programstart?

Det är inte uppenbart vad man ska förvänta sig om hur effekterna varierar (om de alls gör det) med längden på arbetslöshetsperioden innan programstart. Å ena sidan innebär ett tidigt programinträde inlåsning med högre sannolikhet – arbetslösa med god avkastning på att söka jobb är överrepresenterade bland dem med korta arbetslöshetsperioder. Å andra sidan är det rimligt att tro att en ”tidig behandling” är bättre än att ”vänta” i arbetslöshet för att senare få en behandling, om man över huvud taget ska bli behandlad. I Figur 8 visar vi skattade effekter för programstart efter olika längd av pågående arbetslöshetsperioder.

Figur 8 Skattade effekter på tid till arbete för programstart vid olika tidpunkter i pågående arbetslöshetsperioder, 1999–2006

Först kan vi notera att det inte finns något enkelt samband mellan skattade effekter och tidpunkt för programstart. Den bästa effekten skattas för dem som gick in i programmet efter mellan fem och sju månaders arbetslöshet; den

sämsta effekten skattas för dem som gick in i programmet efter högst en månad. Den låga effekten för dem som går in allra tidigast återspeglar i stor utsträckning mer inlåsning, vilket är konsistent med att många av dem som går in tidigt skulle ha funnit ett arbete om de inte hade gått in i programmet. Detta resultat kan ses som en varning mot att slentrianmässigt ge programinsatser tidigt i pågående arbetslöshetsperioder. Några andra uppenbara insikter om när programmet ger högst effekt är inte uppenbara.

3.4 En jämförelse mellan arbetspraktik och arbetsmarknadsutbildning

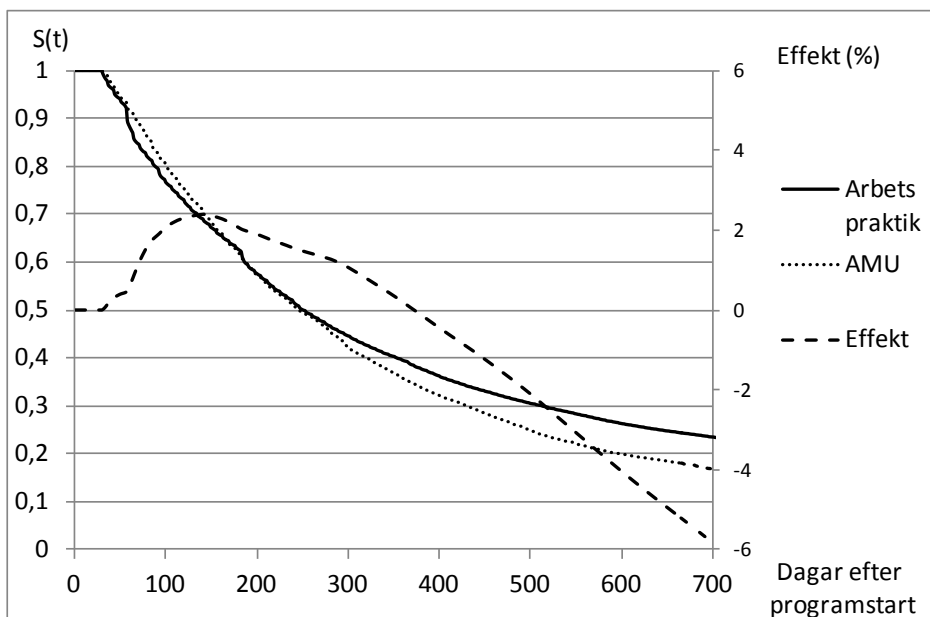
Från ett ekonomisk-politiskt perspektiv är frågan om ”vilket program?” inte nödvändigtvis mindre intressant än frågan ”arbetspraktik eller inget program?” Ett viktigt alternativ till arbetspraktik är arbetsmarknadsutbildning. Vi övergår nu till en analys där vi jämför effekterna av arbetspraktik och arbetsmarknadsutbildning. Analysen besvarar två snarlika men inte identiska frågor. För det första, vilken effekt hade arbetspraktik jämfört med arbetsmarknadsutbildning för dem som gick in i arbetspraktik? För det andra, vilken effekt hade arbetsmarknadsutbildning jämfört med arbetspraktik för dem som gick in i arbetsmarknadsutbildning? Om effekterna varierar mellan personer med olika egenskaper kommer dessa effekter inte att sammanfalla eftersom de är effekter för dem som faktiskt gick in i programmen, och dessa personer kommer i normalfallet inte att ha identiska egenskaper.

I Tabell 4 beskrivs deltagarna i de två programmen och jämförs med såväl samtliga arbetslösa som de deltagare och jämförelsepersoner vi matchat. Det finns skillnader mellan programdeltagarna (båda programmen) och samtliga registrerade arbetslösa liksom skillnader mellan de matchade deltagarna och samtliga deltagare. Vi sammanfattar skillnaderna kortfattat: deltagarna i arbetspraktik har i många dimensioner egenskaper som påminner om samtliga registrerade arbetslösa, medan de som går in i arbetsmarknadsutbildning i genomsnitt har egenskaper som innebär att de sannolikt ligger närmare arbetsmarknaden. Detta gäller också när vi jämför de matchade grupperna av deltagare i de två programmen. Skillnaderna är dock inte överväldigande.

Tabell 4 Deskriptiv statistik för registrerade arbetslösa (stocksampling mars och okt), deltagare i arbetspraktik (AP) och arbetsmarknadsutbildning (AMU) samt matchade deltagare 1999–2006

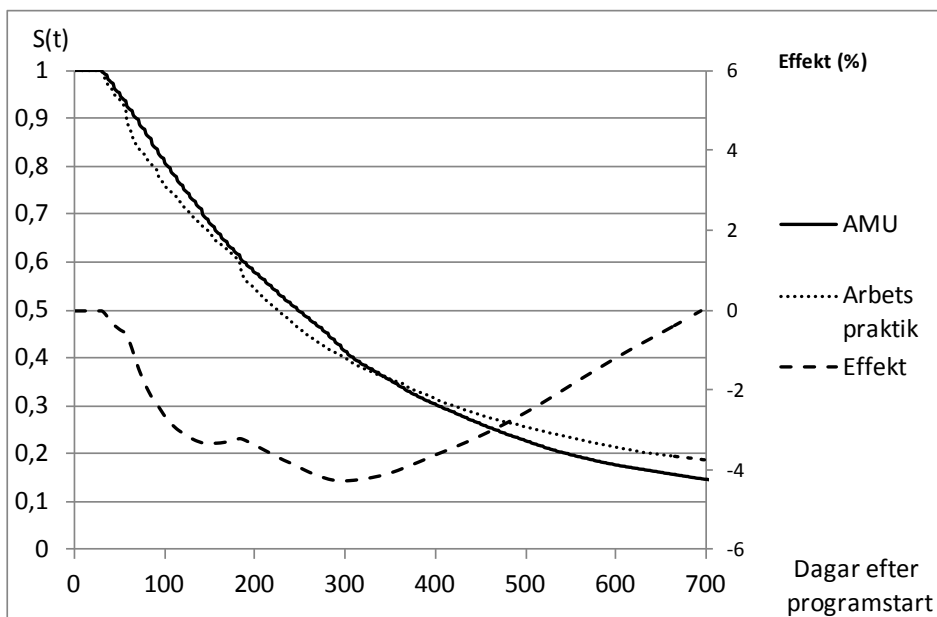
Variabel	Samtl inskrivna	Samtl perioder med AP	Samtl perioder med AMU	AP vs. AMU	AMU vs. AP
# Tidigare inskrivningsdagar totalt	823,7	919,8	855,8	974,1	882,9
# Inskrivningsdagar i perioden vid programstart	461,4	514,1	338,9	138,8	92,4
# Dagar sedan senaste perioden	503,0	385,4	411,0	731,2	720,2
# Tidigare program	1,9	2,4	2,3	2,5	2,2
# Tidigare subventionerade arbete	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
Ålder	39,1	38,8	35,8	35,2	35,1
Inkomst 100-tals kr, år t-2 från programstart	744,3	578,2	721,6	743,0	848,8
Inkomst 100-tals kr, år t-1 från programstart	671,1	448,2	678,5	693,7	931,7
Andel, procent					
Män	45,6	46,2	43,4	52,9	52,0
Gymnasial utbildning	49,0	53,2	60,3	55,2	62,1
Eftergymnasial utb, högst 2 år	4,8	4,4	4,1	5,3	3,9
Eftergymnasial utb minst 3 år	15,0	12,9	12,9	16,6	14,4
Forskarutbildning	0,4	0,3	0,2	0,3	0,2
Arbetshandikappad	14,7	14,3	11,7	9,4	8,6
Interlokalt sökande	18,4	23,0	21,4	20,5	18,7
Har ersättning från A-kassa	80,3	87,3	84,8	87,5	87,2
Söker jobb på heltid	93,8	95,4	97,1	95,8	96,7
Gift	33,2	32,4	30,3	30,2	31,0
Hemmavarande barn <18 år	35,3	35,9	41,4	43,8	45,8
Nordiskt födelseland (ej Sverige)	3,5	3,4	3,4	2,6	3,2
Utomnordiskt födelseland	21,8	21,0	22,1	20,1	19,0
A-kassa, år t-2 från programstart	42,9	55,5	48,2	46,0	46,0
A-kassa, år t-1 från programstart	50,6	66,3	60,4	57,7	54,9
Försörjningsstöd, år t-2 från programstart	20,5	20,6	23,5	20,1	20,7
Försörjningsstöd, år t-1 från programstart	20,8	20,6	22,7	18,7	17,9
# Antal observationer	5 766 182	476 727	329 311	94 703	72 634

I Figur 9 återger vi skattade överlevnadskurvor och effekt på tid till arbete för dem som gick in i arbetspraktik jämfört med matchade jämförelsepersoner som gick in i arbetsmarknadsutbildning.

Figur 9 Skattade överlevnadskurvor och effekt på tid till arbete 1999–2006. Behandlade är deltagare i arbetspraktik och jämförelsepersoner är deltagare i arbetsmarknadsutbildning

Här finner vi att efter en inledande period där deltagarna i arbetsmarknadsutbildning är "inlåsta" i större utsträckning (ca 150 dagar) så överväger så småningom den bättre behandlingseffekt som arbetsmarknadsutbildningen innebär så att den förväntade tiden till arbete är sex procent kortare för deltagarna i arbetsmarknadsutbildning över en uppföljningshorisont på 700 dagar. Dessa resultat är förväntade givet att vi vet att arbetsmarknadsutbildning i genomsnitt pågår längre (mer inlåsnings) och givet att Forslund m.fl. (2011) fann att arbetsmarknadsutbildning gav bättre nettoeffekt än arbetspraktik.

Figur 10 Skattade överlevnadskurvor och effekt på tid till arbete 1999–2006. Behandlade är deltagare i arbetsmarknadsutbildning och jämförelsepersoner är deltagare i arbetspraktik

I Figur 10 visar vi i stället jämförelsen mellan dem som gick in i arbetsmarknadsutbildning och jämförelsepersoner som gick in i arbetspraktik. För den här gruppen är inlåsnings effekten av arbetsmarknadsutbildning större och varar längre. Konsekvensen är att vi över vår 700 dagar långa uppföljningshorisont praktiskt taget inte finner någon skillnad mellan programmen när det gäller effekt på tid till arbete trots att arbetsmarknadsutbildning har en större behandlingseffekt.¹¹

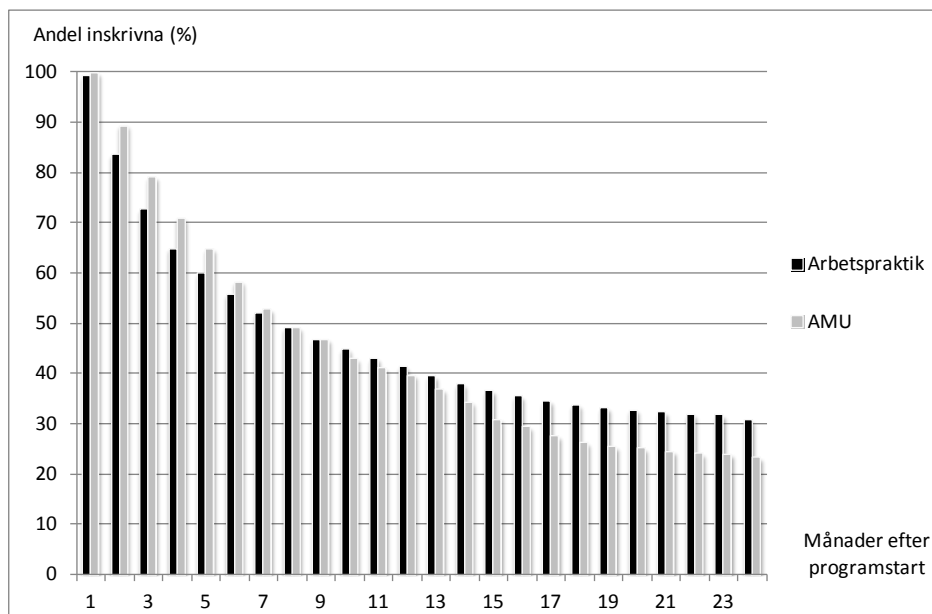
Dessa resultat ger upphov till en intressant slutsats: de som av förmedlingen placerades i arbetspraktik hade kommit snabbare till arbete om de i stället gått arbetsmarknadsutbildning medan deltagarna i arbetsmarknadsutbildning hade klarat sig lika bra med arbetspraktik. En omflyttning mellan programmen hade alltså kunnat ge ett bättre resultat än de programplaceringar som faktiskt gjordes. Grunden till detta är att deltagarna i de två programmen inte har samma observerade egenskaper: den uppsättning egenskaper som deltagarna i arbetspraktik hade medförde att de hade haft större nytta av arbetsmarknadsutbildning, medan de som tog del av arbetsmarknadsutbildning hade egen-

¹¹ Skattningarna tyder på att arbetsmarknadsutbildning har mindre än 0,1 % större effekt än arbetspraktik.

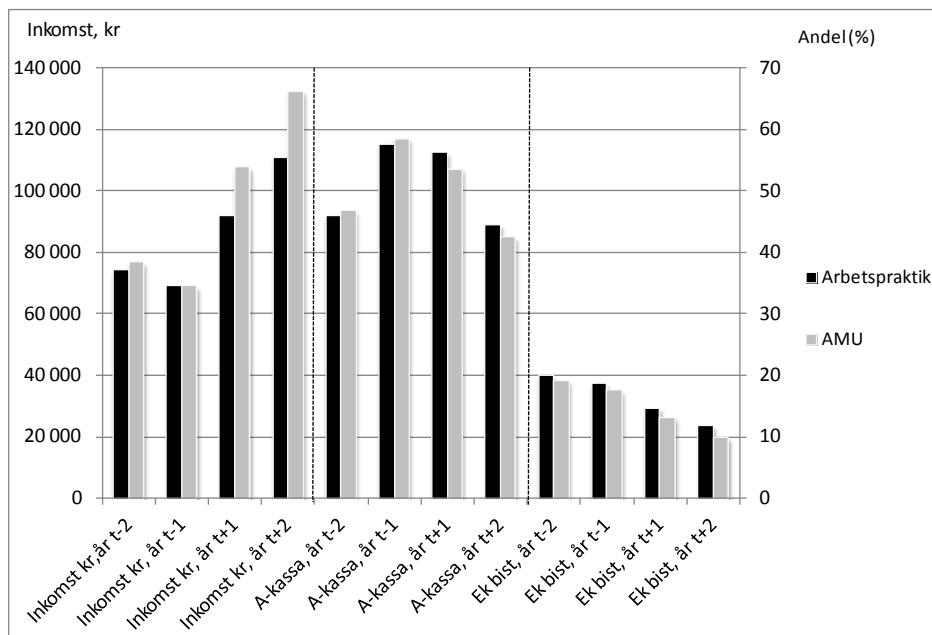
skaper som innebar att de skulle dra lika stor (eller liten) nytta av båda programmen.

Ska man också dra slutsatsen att det skulle ha lönat sig att utöka omfattningen av arbetsmarknadsutbildning på arbetspraktikens bekostnad? Inte nödvändigtvis. Vi måste också ta hänsyn till kostnaderna. Enligt uppgifter i Forslund m.fl. (2011) var den direkta kostnaden för arbetsmarknadsutbildning ungefär 70 000 kronor per deltagare år 2008. För arbetspraktiken finns inga sådana kostnader; den enda kostnaden för arbetspraktik är att deltagarna, i likhet med dem som går i arbetsmarknadsutbildning, får aktivitetsstöd under programdeltagandet. Genom att studera effekter på arbetsinkomster kan vi komma närmare ett svar på frågan om arbetsmarknadsutbildningen tycks vara tillräckligt mycket bättre för att kunna bära de högre kostnaderna.

Så hur faller jämförelsen mellan programmen ut i termer av arbetsinkomster och andra utfall? I Figur 11 visar vi andelar av deltagare (arbetspraktik) och jämförelsepersoner (arbetsmarknadsutbildning) registrerade vid Arbetsförmedlingen vid olika tidpunkter efter programstart, i Figur 12 jämför vi arbetsinkomster före och efter programdeltagande samt andel med försörjningsstöd och ersättning från a-kassan. Figuren visar effekter för deltagare i arbetspraktik jämfört med matchade jämförelsepersoner som gick in i arbetsmarknadsutbildning. Alla jämförelser visar att deltagarna i arbetspraktik skulle ha uppnått bättre resultat genom att i stället gå in i arbetsmarknadsutbildning.

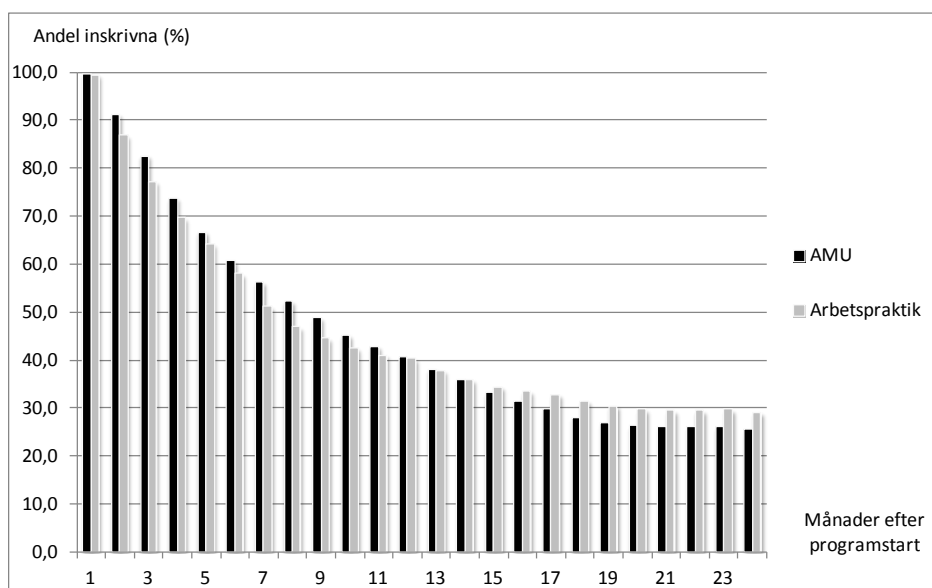
Figur 11 Andelar av deltagare (arbetspraktik) och jämförelsepersoner (arbetsmarknadsutbildning) registrerade vid Arbetsförmedlingen vid olika tidpunkter efter programstart 1999–2006

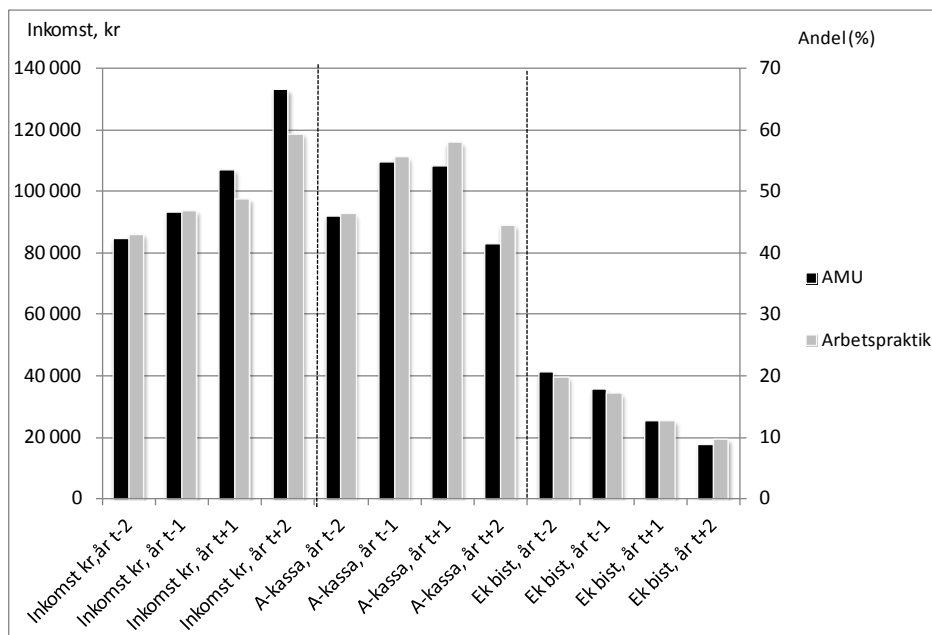
Figur 12 Årsarbetsinkomster, andel med ersättning från a-kassan samt andel med ekonomiskt bistånd före och efter programstart för deltagare (arbetspraktik) och jämförelsepersoner (arbetsmarknadsutbildning) 1999–2006

I Figur 13 och Figur 14 visar vi i stället effekterna för deltagare i arbetsmarknadsutbildning om de i stället skulle ha gått in i arbetspraktik. Återigen är arbetsmarknadsutbildning bättre än arbetspraktik oavsett vilket utfall vi ser till.

Vi kan nu återvända till frågan om resultaten av arbetsmarknadsutbildning är så mycket bättre för deltagarna att programmet skulle passera ett kostnads-intäkts-test. Vi har inget slutgiltigt svar, men vi ser att inkomsterna för praktik-deltagarna skulle ha varit omkring 16 000 kronor högre ett år efter programstart och 21 000 kronor 2 år efter programstart om de i stället hade gått in i arbetsmarknadsutbildning; för deltagarna i arbetsmarknadsutbildning skulle inkomsterna ha varit 10 000 och 14 000 kronor lägre ett respektive två år efter programstart om de i stället hade gått i praktik. Skillnader i denna storleksordning skulle behöva vara bestående under några års tid för att utbildning skulle vara bättre än praktik i cost-benefit-mening eftersom ju utbildningen var ca 70 000 kronor dyrare.

Figur 13 Andelar av deltagare (arbetsmarknadsutbildning) och jämförelsepersoner (arbetspraktik) registrerade vid Arbetsförmedlingen vid olika tidpunkter efter programstart 1999–2006

Figur 14 Årsarbetsinkomster, andel med ersättning från a-kassan samt andel med ekonomiskt bistånd före och efter programstart för deltagare (arbetsmarknadsutbildning) och jämförelsepersoner (arbetspraktik) före och efter programstart 1999–2006.

4 Avslutande kommentarer

Vi har skattat effekter av arbetspraktik för dem som gick in i programmet mellan 1999 och 2006. I genomsnitt hade programmet en positiv men måttlig effekt för deltagarna – den genomsnittliga förväntade tiden till arbete för de arbetslösa minskade med drygt sex procent över en knappt tvåårig uppföljningshorisont från tidpunkten för programstart. Vidare medförde deltagandet höjda framtida arbetsinkomster och minskad andel med försörjningsstöd. Deltagarna var dock under året efter programstart registrerade vid Arbetsförmedlingen i större utsträckning än matchade jämförelsepersoner. Sannolikt återspeglar detta mönster att jämförelsepersonerna gick till utbildning i högre grad. Slutligen hade deltagandet inga tydliga effekter på ersättning från a-kassan.

Den positiva genomsnittliga effekten döljer en betydande heterogenitet i ett antal dimensioner (inträdestidpunkt, hur tidigt i en arbetslöshetsperiod man går in i programmet, deltagarnas egenskaper, bransch och yrke för praktikplatserna) som vi har undersökt. Huvudbudskapet från denna analys är att de

skattade genomsnittseffekterna inte nödvändigtvis är särskilt informativa om effekterna av att utöka programmets deltagarantal – effekterna kommer i allmänhet att bero på målgrupper, när insatserna sätts in, yrke och bransch för praktikplatserna och möjligen interaktioner mellan alla dessa faktorer, så att vi får programeffekter som i det stora hela är omöjliga att förutsäga med nuvarande kunskaper.

När vi jämför arbetspraktik med arbetsmarknadsutbildning får vi det paradoxala resultatet att de som gick in i arbetspraktik skulle ha haft större utbyte av arbetsmarknadsutbildning medan deltagarna i arbetsmarknadsutbildning skulle ha haft lika stor nytta av båda programmen. En överflyttning av deltagare mellan programmen skulle därför ha varit mer effektiv i genomsnitt. Man skulle också utifrån detta resultat kunna se det som ett alternativ att öka omfattningen av arbetsmarknadsutbildning och minska antalet praktikplatser. Om man emellertid tar hänsyn till att utbildningsplatser är mycket dyrare än praktikplatser måste utbildningen vara avsevärt mer effektiv än praktiken. En enkel cost-benefit-analys tyder på att inkomsteffekter i de storleksordningar som vi finner i vår analys skulle behöva vara långvariga för att intäkterna av ytterligare arbetsmarknadsutbildning på arbetspraktikens bekostnad skulle uppväga de extra kostnaderna av detta.

Referenser

- Arbetsförmedlingen (2012) Arbetsmarknadsrapport 2012, Arbetsförmedlingen, Stockholm.
- Calmfors L, A Forslund & M Hemström (2004) The effects of active labor-market policies in Sweden: What is the evidence? , i J Agell, M Keen & J Weichenrieder (red), *Labor Market Institutions and Public Regulation*, MIT Press.
- Forslund A, P Fredriksson & J Vikström (2011) What active labour market policy works in a recession?, Working Paper 2011:2, IFAU, Uppsala.
- Forslund A, L Liljeberg & L von Trott zu Solz (2013) Job practice: an evaluation and a comparison with vocational labour market training programmes, Working Paper 2013:6, IFAU, Uppsala.
- Forslund A & J Vikström (2011) Arbetsmarknadspolitikens effekter på sysselsättning och arbetslöshet – en översikt, Rapport 2011:7, IFAU, Uppsala.
- Gartell, M, C Gerdes & P Nilsson (2012) Avaktualisering av okänd orsak – antaganden vid utvärderingsstudier av program, Working Paper 2012:3, Arbetsförmedlingen, Stockholm.
- Nilsson, P (2008) Programeffekter 1992 till 2006. Working Paper 2008:1, Arbetsförmedlingen, Stockholm.
- Riksrevisionen, (2010) Arbetspraktik, RiR 2010:5, Riksrevisionen, Stockholm.

IFAU:s publikationsserier – senast utgivna

Rapporter

- 2012:20** Ulander-Wänman Carin ”Flexibilitet – en dominerande diskurs i de anställningsvillkor som rör sysselsättningsstrygghet för arbetstagare i kommun och landsting”
- 2012:21** Wikström Christina och Magnus Wikström ”Urval till högre utbildning – Påverkas betygens prediktionsvärde av ålder?”
- 2012:22** Karimi Arizo, Erica Lindahl och Peter Skogman Thoursie ”Effekter av föräldrapenning på arbetsutbud”
- 2012:23** Sibbmark Kristina ”Arbetsmarknadspolitisk översikt 2011”
- 2012:24** Liljeberg Linus, Sara Martinson och Jonas Thelander ”Vad innebär det att bli coachad? En utvärdering av jobbcoachningen vid Arbetsförmedlingen”
- 2012:25** van den Berg Gerard J., Petter Lundborg och Johan Vikström ”De långsiktiga ekonomiska och sociala konsekvenserna av att förlora ett barn”
- 2012:26** Hägglund Pathric, Per Johansson och Lisa Laun ”Rehabiliteringsgarantin”
- 2012:27** Engdahl Mattias och Olof Åslund ”Ekonomiska drivkrafter och studieresultat – effekter av Sfi-bonus”
- 2012:28** Lindgren Karl-Oskar ”Arbetsplatsstorlek och sjukfrånvaro”
- 2013:1** Olsson Martin ”Anställningsskydd och föräldrarelaterad frånvaro”
- 2013:2** Angelov Nikolay, Per Johansson och Erica Lindahl ”Det envisa könsgapet i inkomster och löner – Hur mycket kan förklaras av skillnader i familjeansvar?”
- 2013:3** Vikman Ulrika ”Så påverkar föräldraförsäkringen nyanlända invandrades etablering på arbetsmarknaden”
- 2013:4** Forslund Anders, Linus Liljeberg och Leah von Trott zu Solz ”Arbetspraktik – en utvärdering och en jämförelse med arbetsmarknadsutbildning”

Working papers

- 2012:20** Angelov Nikolay och Arizo Karimi ”Mothers’ income recovery after child-bearing”
- 2012:21** Wikström Christina och Magnus Wikström ”University entrance selection and age at admission”
- 2012:22** Karimi Arizo, Erica Lindahl och Peter Skogman Thoursie ”Labour supply responses to paid parental leave”
- 2012:23** van den Berg Gerard J., Petter Lundborg och Johan Vikström ”The economics of grief”

- 2012:24** Åslund Olof och Mattias Engdahl "The value of earning for learning: performance bonuses in immigrant language training"
- 2012:25** Collet Francois och Peter Hedström "Endogenous tie formation mechanisms in a directed network generated by employee mobility"
- 2012:26** Lindgren Karl-Oskar "Workplace size and sickness absence transitions"
- 2013:1** Nekby Lena, Peter Skogman Thoursie och Lars Vahtrik "Examination behavior – Gender differences in preferences?"
- 2013:2** Olsson Martin "Employment protection and parental child care"
- 2013:3** Angelov Nikolay, Per Johansson och Erica Lindahl "Is the persistent gender gap in income and wages due to unequal family responsibilities?"
- 2013:4** Vikman Ulrika "Paid parental leave to immigrants: An obstacle to labor market entrance?"
- 2013:5** Pingel Ronnie och Ingeborg Waernbaum "Effects of correlated covariates on the efficiency of matching and inverse probability weighting estimators for causal inference"
- 2013:6** Forslund Anders, Linus Liljeberg och Leah von Trott zu Solz "Job practice: an evaluation and a comparison with vocational labour market training programmes"

Dissertation series

- 2012:1** Laun Lisa "Studies on social insurance, income taxation and labor supply"